

hidtil har været Tilfældet i de senere Aar, ikke er bevilget mindre, end det synes at være blevet Rigsdagens Praksis at anvende i dette Øjemed. — Der er en enkelt Bevilling, jeg har sat særlig Pris paa, og det er Bevillingen af et femaarigt Tilskud af 8,000 Kr. aarlig til ny Kirker paa Frederiksberg. Denne Bevilling ligger uden for den almindelige Bevilling til ny Kirker i Landet, hvorom der for nogle Aar siden har været meddelt Rigsdagen en Plan. Det er altsaa en ganske ny Bevilling, og jeg tror, det er en Bevilling, som vil blive meget paafønt af Frederiksberg.

I Anmærningen til § 21 II. Nr. 4 er der stiftet den Forandring, at det Beløb, som stilles til Ministerens Raadighed til Forbedring af de lavt lønede Præstefalds Indtægter, er forhøjet fra 35,000 til 45,000 Kr. Denne Bevilling hænger sammen med en anden Bevilling paa Finanslooforslagets § 26 IV. Nr. 8, og jeg skal derfor tillade mig at omtale disse to Bevillinger i Forbindelse med hinanden. Den sidste Bevilling angaar Statstilskuddet til Skolefonden til Lønnings-tillæg til Skolelærere. Som det vil være i det høje Tings Erindring, blev dette Statstilskud første Gang bevilget 1878—79 med et Beløb af 300,000 Kr., og det blev ved Finansloven for 1887—88 forhøjet med 100,000 Kr., efter at der den Gang var foretaget den 10-aarige Omregulering af Skolelærerembederne, og det da havde vist sig, at der var et betydeligt forøget Antal Lærere, som vilde kunde faa Udgang til Lønningsstillæg i Henhold til Loven af 23de April 1881, hvorefter Lønnen ved Lærerembederne med Lønningsstillæg ikke maa overstige paa Landet 1,600 Kr. og i Købstæderne 2,000 Kr. Da der nu til næste Aar skal finde en Omregulering af Lærerembederne Sted, vilde det, forekommer det mig, være naturligt, efter at Omreguleringen var foretaget paa ny, at skride til en Overvejelse af, hvorvidt der vilde være Grund til yderligere at forhøje dette Statstilskud, der nu udgør 400,000 Kr. Imidlertid er der i Løbet af Efteraaret fra Lærerenstanden ude i Landet rejst stærke Ønsker om, at man allerede nu under de for Lærerne trykkende Tider maatte gaa til en Forhøjelse af Tilskuddet, og man har i saa Henseende henvist til, at Lærerne paa Grund af deres Lønningsmaade særlig

komme til at lide under de stadig synkende Kapitelstatster. De saaledes stærkt udtalte Ønsker fandt ogsaa stor Genklang i Folketinget fra forskellige Sider, og jeg fandt det derfor rigtigt at tage under Overvejelse, om jeg ikke burde foreslaa en lempelig Forhøjelse af Tilskuddene, skønt det vel stod mig klart, at i Forbindelse med en Omregulering af Lærerembedernes Lønninger til næste Aar kunde der være Anledning til i det hele taget at tage under Overvejelse, hvorvidt Lærerslønningerne og de Regler, hvorefter Tilskuddene fordeles, ikke tillige burde undergaa en Forandring. Det kunde ikke heller være andet, end at de stærke Ønsker, der ere oppe om en Skole-reform i det hele taget, ogsaa kunde komme til at stille Krav til Statskassen, Krav, som man mulig ikke mente at kunne fyldestgøre, hvis man nu paa Forhaand gif til en saa stor Forøgelse af Statens Tilskud til Lærerslønningerne. Imidlertid stillede det sig for mig — og jeg haaber i saa Henseende at kunne gøre Regning paa Tilslutning fra dette høje Tings Side — at naar jeg tillige gjorde mit til, at Embedsmænd, hvis Lønninger ligeledes paavirktes stærkt af de synkende Kapitelstatster, ogsaa opnaaede nogen Forbedring og kunde hjælpes samtidig med, at Lærerne blev hjulpe — her tænker jeg selvfølgelig paa Præsterne — kunde det være forsvareligt allerede nu i Aar at imødekomme de stærkt fremsatte Ønsker. Jeg stillede derfor paa § 26 dette Forslag om en Forhøjelse af Tilskuddet til Lærerslønningerne paa 25 pCt. altsaa fra 400,000 Kr. til 500,000 Kr., og samtidig stillede jeg Forslag om en Forhøjelse af det Beløb, der af Stiftsmidlerne kan anvendes af Ministeren til Forbedring af de lavere lønede Præsteembeder. Med Hensyn til Betydningen af det sidste Forslag skal jeg bemærke, at efter Anmærningens Text maa intet af de paagældende Præsteembeders samlede Indtægt bringes til at overstige 2,400 Kr. Forholdet har imidlertid i de senere Aar stillet sig saaledes, at det ikke har været muligt ved Hjælp af de 35,000 Kr. af Stiftsmidlerne at komme ud over en Maksimumsindtægt for disse smaa Præsteembeder af 2,000 Kr. og under de synkende Kapitels-takster vil det temmelig sikkert kunne forøbiges, at i de kommende Aar vil Antallet